

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐν Ἀθήναις
τῇ 1 Αὐγούστου 1953

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Ἀριθμὸς φύλλου 197

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

- N. Δ. 2493. Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων τινῶν τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος, τοῦ Κώδικος Ποινικῆς Δικονομίας καὶ ἄλλων τινῶν Ποινικῶν διατάξεων. 1
- N. Δ. 2494. Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ A.N. 1621)1939 «περὶ Τυμείου Συντάξεων Νομικῶν». 2
- N. Δ. 2500. Περὶ περιρρίσμου τῆς εἰς προσωπικὸν συνθέσεως τῶν πολιτικῶν τοῦ Κράτους ὑπηρεσιῶν 3

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(1)
ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ὑπ' ἀριθ. 2493.

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων τινῶν τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος, τοῦ Κώδικος Ποινικῆς Δικονομίας καὶ ἄλλων τινῶν Ποινικῶν διατάξεων.

ΠΑΥΛΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου αὐτοῦ τοῦ Συντάγματος καὶ τὴν ἀπὸ 24 Ἰουλίου 1953 σύμφωνον γνώμην τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 2 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 35 Εἰδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐκ Βουλευτῶν, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ἑργασιακοῦ Συμβουλίου, ἀπεισίσταμεν καὶ διατάσσομεν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ

Τροποποιήσεις καὶ συμπληρώσεις Ποινικῶν Κώδικων.

Ἄρθρον 1.

1. Ἡ παράγραφος τοῦ ἄρθρου 82 τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

«1. Τὸ Δικαστήριον ἐπιβάλλον στερητικὴν τῆς ἐλευθερίας ποινὴν μὴ ὑπερβαίνουσαν τοὺς ἑξ μῆνας, ἀφείλει νὰ ἀποφαίνεται συγχρόνως καὶ διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως περὶ μετατροπῆς ἢ μὴ αὐτῆς εἰς πρόστιμον ἢ χρηματικὴν ποινὴν, ἐὰν ἐκ τῆς ἐρεῦνης τοῦ χαρακτήρος τοῦ καταδικασθέντος καὶ τῶν λοιπῶν περιστάσεων κρίνῃ ὅτι τὸ πρόστιμον ἢ ἡ χρηματικὴ ποινὴ ἀρκοῦν ἢ μὴ ὅπως ἀποτρέψωσι τοῦτον ἀπὸ τῆς τελέσεως ἄλλων ἀξιοποίνων πράξεων, αἰτιολογούν εἰδικῶς τὴν κρίσιν ταύτην».

2. Εἰς τὸ ἄρθρον 82 τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος προστίθεται τετάρτη παράγραφος ἔχουσα οὕτω :

«4. Μετατροπὴ τῆς στερητικῆς τῆς ἐλευθερίας ποινῆς ἀποκλείεται : α) εἰς τὴν περίπτωσιν τῶν ἄρθρων 88 καὶ 89 τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος, ἐὰν τὸ ἀρχικὸν καὶ τὸ καθ' ὑποτροπὴν πλημμέλημα εἶναι τιν ἄρθρων 168 παρ. 2, 181, 183, 184, 185, 191 παρ. 4, 192, 361, 362, 363, 364, 365 καὶ ἐτελέ-

σθῇ διὰ τοῦ τύπου, β) εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρου 93 ἐπὶ δευτέρας καὶ πάσης περαιτέρω ὑποτροπῆς, ἐὰν τὰ ἐξ ἀμελείας πλημμέληματα εἶναι τοῦ ἄρθρου 191 παρ. 2 καὶ ἐτελέσθωσαν διὰ τοῦ τύπου».

Ἄρθρον 2.

Εἰς τὸ ἄρθρον 94 τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος προστίθεται παράγραφος 3 ἔχουσα οὕτω :

«3. Ἐν ἡ περιπτώσει ἐπὶ ἐνὸς ἢ πλείονων ἐκ τῶν συρρεόντων ἀδικημάτων, ὧν αἱ ποιναὶ προσμετρήθησαν κατὰ τὰς διατάξεις τῶν προηγουμένων παραγράφων ἐχώρησεν ἀμνηστία, χάρις, παραγραφή, ἀναστολὴ διώξεως, ὑφ' ὅροι ἀπόλυσις, ἢ ἀφέθη ὅπωςδήποτε ἡ ποινὴ, ἐξακολουθεῖ ἡ ἐκτέλεσις ὡς πρὸς τὰς λοιπὰς ποινάς, προκαλουμένης διὰ ταύτας, ἐὰν συντρέχῃ περίπτωσις, νέας προσμετρήσεως ὑπὸ τοῦ Εἰσαγγελέως αὐτεπαγγέλτως ἢ τῇ αἰτήσει τοῦ καταδικασθέντος».

Ἄρθρον 3.

Ἡ ἐν τέλει τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 105 τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος διάταξις καθ' ἣν «ἐὰν ἐκ τῆς ποινῆς ἀφῆρθε ὁ χρόνος τῆς προφυλακίσεως ὡς ἐπιβληθεῖσα ποινὴ θεωρεῖται ἡ πρὸς ἀπότισιν ὑπολειφθεῖσα» καταργεῖται.

Ἄρθρον 4.

Ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἄρθρου 181 τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολουθῶς :

«Με φυλάκισιν μέχρι 3 ἐτῶν τιμωρεῖται, ὅστις δημοσίως περιυβρίζει ἀρχὴν δημοσίαν, δημοτικὴν ἢ κοινοτικὴν ἢ ἀνεγνωρισμένον κατὰ τὸν κανονισμὸν τῆς Βουλῆς ἀρχηγὸν Κόμματος ἐν τῇ Χώρῃ».

Ἄρθρον 5.

Τὸ ἄρθρον 191 τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

«1. Εἰς φυλάκισιν τοὐλάχιστον τριῶν μηνῶν καὶ εἰς χρηματικὴν ποινὴν καταδικάζεται, ὅστις καθ' οἷονδήποτε τρόπον διασπείρει ψευδεῖς εἰδήσεις ἢ φήμας ἐπιτηδεύας νὰ φέρωσιν ἀνησυχίας ἢ φόβον εἰς τοὺς πολίτας ἢ νὰ ταραξῶσι τὴν δημοσίαν πίστιν ἢ νὰ κλονίσωσι τὴν πρὸς τὸ ἐθνικὸν νόμισμα ἢ πρὸς τὰς ἐνόπλους δυνάμεις τῆς χώρας ἐμπιστοσύνην τοῦ κοινοῦ ἢ νὰ ἐπιφέρωσι διαταραχὴν εἰς τὰς διεθνεῖς σχέσεις τῆς χώρας. Ἐὰν ἡ πράξις ἐτελέσθῃ κατ' ἐπανάληψιν διὰ τοῦ τύπου καταδικάζεται τοὐλάχιστον εἰς φυλάκισιν ἑξ μηνῶν καὶ χρηματικὴν ποινὴν οὐλάχιστον διακοσίων χιλιάδων μεταλλικῶν δραχμῶν.

2. Ὅστις ἐξ ἀμελείας γίνεται ὑπαίτιος τινὸς τῶν ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ ἀναφερομένων πράξεων τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν μέχρις ἐνὸς ἐτους ἢ μὲ χρηματικὴν ποινὴν».

Ἄρθρον 6.

Εἰς τὸ τέλος τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 308 τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος προστίθενται τὰ ἑξῆς :

«Καὶ ἐὰν αὕτη εἶναι ἀσήμαντος τιμωρεῖται διὰ κρατήσεως ἢ προστίμου».

"Άρθρον 7.

Εἰς τὸ ἄρθρον 381 τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος προστίθεται παράγραφος 2 ἔχουσα ὡς ἑξῆς :

«2. Ἐάν ἡ φθορά ἔχῃ ἀντικείμενον πρᾶγμα εὐτελοῦς ἀξίας ἢ ἡ διὰ τῆς φθορᾶς προξηνηθεῖσα ζημία εἶναι ἐλαττωμένη ὑπαίτιος τιμωρεῖται διὰ χρηματικῆς ποινῆς ἢ διὰ φυλάξεως μέχρις ἑξ μηνῶν».

"Άρθρον 8.

1. Ἐν τέλει τῆς περιπτώσεως 6 τοῦ ἄρθρου 111 τοῦ Κώδικος Ποινικῆς Δικονομίας προστίθεται ἡ φράσις ὡς καὶ τῶν ἀρχιερέων».

2. Ἐν τέλει τῆς περιπτώσεως 2 τοῦ ἄρθρου 112 τοῦ Κώδικος Ποινικῆς Δικονομίας προστίθεται ἡ φράσις ὡς καὶ τῶν ἀρχιερέων».

"Άρθρον 9.

Εἰς τὸ ἄρθρον 114 ἐδάφην 1 τοῦ Κώδικος Ποινικῆς Δικονομίας προστίθεται δ' περίπτωσης ἔχουσα ὡς ἑξῆς :

«δ') Τῶν πραττομένων διὰ τοῦ τύπου».

"Άρθρον 10.

Εἰς τὸ ἄρθρον 242 τοῦ Κώδικος Ποινικῆς Δικονομίας προστίθεται 3η παράγραφος, ἔχουσα οὕτω :

«3. Τὰ διὰ τοῦ τύπου τελούμενα ἐγκλήματα θεωροῦνται πάντοτε αὐτόφωρα».

"Άρθρον 11.

Εἰς τὸ ἄρθρον 275 τοῦ Κώδικος Ποινικῆς Δικονομίας προστίθεται τρίτη παράγραφος ἔχουσα οὕτω :

«3. Ἐπὶ τῶν αὐτοφώρων κακούργημάτων καὶ πλημμελημάτων κατὰ τοῦ διωκομένου δράστου δικαιοῦται ὁ ἀρμόδιος Εἰσαγγελεὺς Πλημμελειοδικῶν νὰ ἐκδίδῃ ἔνταλμα συλλήψεως κατὰ τὰ ἐν ἄρθροις 276 καὶ 277 ὁριζόμενα, ὅπερ δύναται οὕτως νὰ ἀνακαλῇ ἢ καταργῇ».

"Άρθρον 12.

1. Ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἄρθρου 287 τοῦ Κώδικος Ποινικῆς Δικονομίας ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

«1. Ἐάν ἐνδοχῆς τῆς ἀποφάσεως ἡ προφυλάξις ἤθελε διαρκεῖ περισσότερον μῆνος προκηρυνθέντος περὶ κακούργηματος ἢ δύο μῆνας προκηρυνθέντος περὶ πλημμελήματος, ὁ ἀνακριτὴς ἐντὸς δεκαήμερον ἐπὶ τῆς συμπλήρωσεως τοῦ ποινικοῦ τοῦ διαστήματος ὀφείλει τὸ μὲν νὰ ἀναφέρῃ δι' ἡτιολογημένης ἐκθέσεώς του εἰς τὸν παρ' ἐφέτης εἰσαγγελεὺς τοὺς λόγους ὧν ἕνεκεν ἡ ἀνάκρισις δὲν ἐπεραιώθη, ὅστις δύναται νὰ ζητήσῃ πενταρχικᾶς εὐθύνας παρ' αὐτοῦ ἔάν θεωρῇ τὴν βραδύτητα ἀδικαιολόγητον, τὸ δὲ νὰ διαβιβάσῃ τὴν δικονομίαν εἰς τὸν εἰσαγγελεᾶ πλημμελειοδικῶν, ὅστις εἰσάγει καὶ τὴν εἰς τὸ συμβούλιον τῶν πλημμελειοδικῶν. Τοῦτο, ὡς καὶ τῶν διαδίκων ἢ τῶν συνηγόρων αὐτῶν κλητευομένων 24 ὥρας πρὸ τῆς συνεδριάσεως ἐάν εἶναι ἐφικτὴ ἢ κλητευσίς των, ἀποφαίνεται ἀμετακλήτως δι' εἰδικῶς ἡτιολογημένου βουλεύματός του ἂν πρέπει νὰ ἀπολυθῇ προσωρινῶς ἐκ τῶν φυλακῶν ὁ κατηγορούμενος ἢ νὰ ἐξακολουθήσῃ ἢ προφυλάκισις, ὅτε δύναται νὰ ὀρίσῃ προθεσμίαν πρὸς περάτωσιν τῆς ἀνακρίσεως μὴ ὑπερβαίνουσαν τοὺς δύο μῆνας».

2. Εἰς τὸ αὐτὸ ἄρθρον 287 τοῦ ἰδίου Κώδικος προστίθεται τρίτη παράγραφος ἔχουσα οὕτω :

«3. Ὅπου ἐν τοῖς ἄρθροις 289 καὶ 290 τοῦ Κώδικος Ποινικῆς Δικονομίας ἀναφέρεται τὸ συμβούλιον τῶν ἐφετῶν νοεῖται τὸ συμβούλιον τῶν πλημμελειοδικῶν».

"Άρθρον 13.

Ἡ διάταξις τῆς παραγράφου 6 τοῦ ἄρθρου 308 τοῦ Κώδικος Ποινικῆς Δικονομίας ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

«Εἰς πάσας τὰς ἐν ταῖς προηγουμέναις παραγράφους περιπτώσεις ὁ ἀνακριτὴς ὀφείλει πρὸ τῆς διαβιβάσεως τῆς δικονομίας εἰς τὸν εἰσαγγελεᾶ νὰ γνωστοποιήσῃ εἰς τοὺς διαδίκους τὴν περάτωσιν τῆς ἀνακρίσεως ἵνα ἀσκήσωσι τὰ ἐν τῶν ἄρθρων 101, 106, 107 καὶ 108 δικαιώματα αὐτῶν. Οἱ διάδικοι δύνανται νὰ διορίσωσιν ἀντίκλητον ἐκ τῶν ἐν τῇ ἑδρᾷ τοῦ ἀνακριτοῦ διορισμένων δικηγόρων, πρὸς ὃν γίνεται ἡ γνωστοποίησις αὕτη. Προκειμένου ὁμοῦ περὶ διαδίκων κατοικοῦντων ἐντὸς τῆς ἑδρας τοῦ ἀνακριτοῦ, γνωστοποιήσις γίνεται μόνον ἐάν ἔχωσιν οὗτοι διορίσει ἀντίκλητον».

"Άρθρον 14.

Εἰς τὸ ἄρθρον 417 τοῦ Κώδικος Ποινικῆς Δικονομίας προστίθεται ἡ περίπτωσης ἔχουσα οὕτω :

«α') Τῶν διὰ τοῦ τύπου τελεσθέντων ἐφ' ὅσον δὲν ὑπάρχει ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ ἄρθρου 110 τοῦ Κώδικος Ποινικῆς Δικονομίας».

"Άρθρον 15.

Τὸ ἄρθρον 432 τοῦ Κώδικος Ποινικῆς Δικονομίας ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

«Ἀναστολὴ τῆς ἐκδικάσεως.

Ἐάν τις παραπεμφθεὶς εἰς τὸ ἀκροατήριον τοῦ ἀρμοδίου Δικαστηρίου ἐπὶ κακούργηματι εἶναι ἀπὼν ἐκ τοῦ τόπου τῆς κατοικίας του καὶ ἀγνώστου διαμονῆς, δὲν προσέλθῃ δὲ οὐ συλληφθῇ ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως τοῦ παραπεμπτικοῦ βουλεύματος κατὰ τὸ ἄρθρον 156, ἀναστέλλεται ἡ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ διαδικασία διὰ διατάξεως τοῦ παρ' ἐφέταις εἰσαγγελεῶς μέχρι τῆς συλλήψεως ἢ ἐμφανίσεως τοῦ κατηγορουμένου. Ἡ διάταξις αὕτη τοιχοκολλᾶται κατὰ τὸ ἄρθρον 156 παράγραφος 2».

"Άρθρον 16.

Τὸ ἄρθρον 434 τοῦ Κώδικος Ποινικῆς Δικονομίας ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

«Δημοσίευσις τοῦ παραπεμπτικοῦ βουλεύματος.

Ἐάν πᾶν ἔτος ὑπολογιζόμενον ἀπὸ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 432 τοιχοκολλήσεως τῆς διατασσούσης τὴν ἀναστολὴν διάταξεως, ἀπόσπασμα τοῦ παραπεμπτικοῦ βουλεύματος τοιχοκολλᾶται κατὰ τὸ ἄρθρον 156 παράγραφος 2 καὶ κοινοποιεῖται ἐπιμελείᾳ τοῦ εἰσαγγελεῶς τῶν ἐφετῶν εἰς πάσας τὰς ἀστυνομικὰς ἀρχὰς τοῦ Κράτους, προσκαλουμένας διὰ τὴν σύλληψιν τοῦ κατηγορουμένου».

"Άρθρον 17.

Ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἄρθρου 485 τοῦ Κώδικος Ποινικῆς Δικονομίας ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολουθῶς : «1.—Ἐκτὸς τοῦ ἐν τῇ ἐκθέσει ἀναιρέσεως ἀναφερομένων λόγων (ἄρθρα 472 παρ. 2 καὶ 474 παρ. 2) δύνανται νὰ προταθῶσι καὶ πρόσθεν λόγοι ἀναιρέσεως, δι' ἐγγράφου κατατιθεμένου ἐπὶ ποινῇ ἀπαράδεκτου δέκα πέντε τοὐλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς ὁρισμένης πρὸς συζήτησιν τῆς αἰτήσεως ἀναιρέσεως ἡμέρας παρὰ τὴν γραμματεῖ τῆς εἰσαγγελίας τοῦ Ἀρείου Πάγου, συντασσόμενης περὶ τούτου ἀτελῶς ἐκθέσεως ἐπὶ τῶν κατατιθεμένων ἐγγράφων».

"Άρθρον 18.

Εἰς τὸ ἄρθρον 489 τοῦ Κώδικος Ποινικῆς Δικονομίας προστίθεται περίπτωσης ἔχουσα οὕτω :

«ε) Κατὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ μονομελοῦς ἢ τριμελοῦς δικαστηρίου ἀνήλικων, δι' ἧς κατεδικάσθη κατὰ τὸ ἄρθρον 130 τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος εἰς ποινὴν στερητικὴν τῆς ἐλευθερίας μείζονα τῶν τριῶν μηνῶν ἀνήλικος ἄγων μὲν κατὰ τὸν χρόνον τῆς τελέσεως τῆς πράξεως τὴν ἐφηβικὴν αὐτοῦ ἡλικίαν εἰσαχθεὶς ὁμοῦ εἰς δίκην μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ 17ου ἔτους.

Ὑπὸ τὴν αὐτὴν προϋπόθεσιν τὸ δικαίωμα ἐφέσεως παρέχεται καὶ εἰς τὰς περιπτώσεις τοῦ ἄρθρου 131 τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος».

"Άρθρον 19.

Εἰς τὸ ἄρθρον 501 τοῦ Κώδικος Ποινικῆς Δικονομίας προστίθεται παράγραφος 3 ἔχουσα οὕτω :

«3. Τὸ δικαστήριον δύναται, καὶ ἐάν δὲν συντρέχῃ ἡ ἐν ἄρθρῳ 340 παράγραφος 2 περίπτωσης, νὰ ἐπιτρέψῃ δι' εἰδικῶς ἡτιολογημένης ἀποφάσεώς του τὴν διὰ συνηγόρου παραστασιν τοῦ ἐκκαλοῦντος ἐάν πεισθῇ ὅτι οὗτος δὲν ἠδυνήθη νὸ ἐμφανισθῇ αὐτοπροσώπως ἐξ ἀνωτέρας βίας ἢ ἄλλων ἀνυπερβλήτων αἰτίων, προβαλλομένων ὑπὸ τοῦ εἰδικῶν ἔχοντος ἐν τολὴν συνηγόρου.

Ἐπιτραπείσης τῆς τοιαύτης παραστάσεως, λογίζεται οὗτος κατ' ἀντιμωλίαν δικαζόμενος, τοῦ συνηγόρου ἐκπροσωποῦντος πλήρως αὐτόν. Μὴ ἐπιτραπείσης τῆς τοιαύτης παραστάσεως τὸ δικαστήριον ἀναβάλλει τὴν ὑπόθεσιν ἐπὶ τῷ τέλει τῆς αὐτοπροσώπου ἐμφανίσεως τοῦ ἐκκαλοῦντος».

"Άρθρον 20.

Τὸ ἐδάφιον πρῶτον τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 502 τοῦ Κώδικος Ποινικῆς Δικονομίας ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς :

«1. Ἐὰν ὁ ἐκκαλῶν ἐμφανισθῇ αὐτοπροσώπως ἢ εἰς τὰς περιπτώσεις τῶν ἄρθρων 340 παράγρ. 2 καὶ 501 παράγρ. 3 διὰ συνηγόρου, ἢ συζήτησις ἄρχεται ἀναπτύσσοντος τοῦ εἰσαγγελέως συνοπτικῶς τὴν περὶ ἐφέσεως ἐκδέσιν».

"Άρθρον 21.

Αἱ ἐν ταῖς παραγράφοις 2 τοῦ ἄρθρου 525 καὶ 2 τοῦ ἄρθρου 526 τοῦ Κώδικος Ποινικῆς Δικονομίας λέξεις «δι' ἀμετακλήτου καταδικαστικῆς ἀποφάσεως» ἀντικαθίστανται διὰ τῶν «δι' ἀμετακλήτου δικαστικῆς ἀποφάσεως».

"Άρθρον 22.

Ἡ περίπτωση 4 τῆς παραγρ. 1 τοῦ ἄρθρου 525 τοῦ Κώδικος Ποινικῆς Δικονομίας ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς :

«4. Ἐὰν μετὰ τὴν ἀμετακλήτον καταδίκην ἀπεδείχθῃ ὅτι δι' ἄλλης ἀμετακλήτου ἀποφάσεως ἢ βουλεύματος ἡδωθή ὁ καταδικασθεὶς»,

"Άρθρον 23.

Ὁ ἐν τέλει τοῦ ἄρθρου 379 τοῦ Κώδικος Ποινικῆς Δικονομίας ἀριθμὸς ἄρθρου «342» διορθοῦται εἰς τὸ ἄρθρον «343», ὁ ἐν ἄρθρῳ 489 παράγραφος 1 ἐδάφιον γ' τοῦ αὐτοῦ Κώδικος ἀριθμὸς ἄρθρου «119» διορθοῦται εἰς τὸ ἄρθρον «116», ὁ ἐν ἄρθρῳ 550 τοῦ αὐτοῦ Κώδικος ἀριθμὸς ἄρθρου «559» διορθοῦται εἰς τὸ ἄρθρον «565», ἐν ἄρθρῳ 557 τοῦ αὐτοῦ Κώδικος ἀντὶ τοῦ ἐν τέλει στοιχείου αὐτοῦ δ' τίθεται γ' καὶ ἐν ἄρθρῳ 562 τοῦ ἰδίου Κώδικος ἀντὶ τῆς φράσεως «ὡς καὶ εἰς τὴν ἀντίστοιχον δ' τοῦ ἄρθρου 557» τίθεται «ὡς καὶ εἰς τὴν ἀντίστοιχον γ' τοῦ ἄρθρου 557».

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Εἰδικαὶ διατάξεις.

"Άρθρον 24.

Τὸ β' ἐδάφιον τῆς παραγρ. 2 τοῦ ἄρθρου 122 τοῦ νόμου 1165 «περὶ Τελωνειακοῦ Κώδικος», ὡς ἰσχύει μετὰ τὸν Α. Νόμον 2081)1939, ἔχον οὕτω : «Ὁ κατηγορούμενος προφυλακίζεται, ἐπιτρέπεται δ' εἰς αὐτὸν μόνον προσφυγὴ κατὰ τοῦ ἐντάλματος φυλακίσεως ἐνώπιον τοῦ συμβουλίου τῶν πλημμελειοδικῶν, ὅπερ, μὴ συμμετέχοντος τοῦ ἐκδόντος τὸ ἐντάλμα ἀνακριτοῦ, ἀποφασίζει ἀνεκκλησίως, ἐντὸς εἰκοσι τεσσάρων ὥρων ἀπὸ τῆς ἐκτελέσεως τοῦ ἐντάλματος. Ἀπόλυσις πρωτορινῆ ἐπὶ ἐγγυήσει δὲν ἐπιτρέπεται, δύναται ὅμως νὰ ἐφαρμοσθῇ τὸ ἄρθρον 228 τῆς Ποινικῆς Δικονομίας» καταργεῖται, ἐφαρμοζομένων ἐν προκειμένῳ τῶν γενικῶν διατάξεων τοῦ Κώδικος Ποινικῆς Δικονομίας.

"Άρθρον 25.

Εἰς τὸ ἄρθρον 12 τοῦ Διατάγματος τῆς 17)29 Σεπτεμβρίου 1934 «περὶ κωδικοποιήσεως τῶν περὶ ὀργανώσεως τοῦ Σώματος Ἐπιθεωρήσεως Ἐργασίας διατάξεων» προστίθεται ἡ ἐξῆς παράγραφος :

«Οἱ Ἐπιθεωρηταὶ καὶ οἱ Ἐπόπται ἐργασίας, ὡς καὶ οἱ ἀσκούντες τὰ καθήκοντα τούτων, ἔχουσι τὴν ιδιότητα δημοσίου κατηγόρου διὰ τὰς εἰς βαθμὸν πταισματος παραβάσεις τῶν ἐργατικῶν νόμων, ἀναπληρούμενοι ἐν ἀπουσίᾳ ἢ κωλύματι ὑπὸ τοῦ παρὰ τῷ πταισματοδικεῖῳ γενικοῦ δημοσίου κατηγόρου ἐντολῇ τοῦ εἰσαγγελέως πλημμελειοδικῶν».

"Άρθρον 26.

Εἰς τὴν παράγραφον 1 τοῦ ἄρθρου 29 τοῦ Νόμου 5060 φράσις «τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως τοῦλάχιστον ἐνὸς μηνὸς καὶ διὰ χρηματικῆς ποινῆς 3.000 μέχρι 30.000 μεταλλικῶν δραχμῶν ἢ διὰ τῆς ἐτέρας τῶν ποινῶν τούτων». Ἐν ὑποτροπῇ δὲ διὰ φυλακίσεως τοῦλάχιστον 6 μηνῶν καὶ διὰ χρηματικῆς ποινῆς 4.000 — 40.000 μεταλλικῶν δραχμῶν» ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«Τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως τοῦλάχιστον ἐνὸς μηνὸς καὶ διὰ χρηματικῆς ποινῆς τοῦλάχιστον 30.000 μεταλλικῶν δραχμῶν. Ἐν ὑποτροπῇ δὲ διὰ φυλακίσεως τοῦλάχιστον 6 μηνῶν καὶ διὰ χρηματικῆς ποινῆς τοῦλάχιστον 50.000 μεταλλικῶν δραχμῶν. Ἐὰν ὅμως ἡ κατ' ὑποτροπὴν πράξις ἐτελέσθῃ διὰ δημοσιεύματος ἐν ἐφημερίδι ἢ περιοδικῷ, ἢ χρηματικῇ

ποινῇ δὲν δύναται νὰ εἶναι ἐλάττων τῶν 200.000 μεταλλικῶν δραχμῶν. Ἐν προκειμένῳ ἐφαρμόζονται κατ' ἀναλογίαν αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 82 παρ. 4 τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος».

"Άρθρον 27.

1. Ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἄρθρου 39 τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 1092)1938, ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 1683)1939 ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς :

«Ἐκκρεμούσης ποινικῆς ὑποθέσεως καὶ μέχρις ἐκδόσεως τελεσιδικίου ἀποφάσεως ἐπ' αὐτῆς, ἀπαγορεύεται ἡ δημοσίευσις οἰωνδῆποτε κρίσεων ἢ χαρακτηρισμῶν ἀφορώντων εἴτε εἰς τοὺς διαδίκους εἴτε εἰς τὴν κατηγορουμένην πρᾶξιν, καὶ ἰδίᾳ πᾶσα κριτικὴ ὡς πρὸς τὴν ἐνοχὴν τοῦ κατηγορουμένου. Ἀπαγορεύεται ἐπίσης ἡ δημοσίευσις κατηγορητηρίου, βουλεύματος, ἢ παντὸς ἐγγράφου ἀφορώντος εἰς τὴν ἐν πλημμελίᾳ καὶ ἢ κακουργήματι διαδικασίαν πρὶν ἢ ταῦτα ἀναγνωσθῶσιν ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει δικαστηρίου. Διὰ τῆς παρούσης διατάξεως δὲν θίγεται ἡ τοῦ ἄρθρου 11 παρ. 4 τοῦ ψηφίσματος τῆς 16 Δεκεμβρίου 1924 «περὶ ἀνακρίσεως καὶ ἐκδικάσεως ἀδικημάτων» τινῶν ὑπὸ τῶν Ἐφετῶν». Δὲν κωλύεται ἐπίσης ἡ ἀδεία τοῦ ἀνακριτοῦ καὶ τοῦ εἰσαγγελέως δημοσίευσιν παντὸς ἐγγράφου ἐκ τῶν ἀνωτέρω γινομένης συμφωνίως τῇ ἀνακοινώσει αὐτοῦ, ἥτις δέον νὰ παρέχεται πρὸς πάσας τὰς ἐφημερίδας».

2. Ἡ παράγραφος 8 τοῦ ἰδίου ἄρθρου 39 τοῦ Α. Ν. 1092)1938, ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ Α. Ν. 1683)1939 ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς :

«8. Ἐπὶ αὐτοκτονιῶν καὶ ἀποπείρας αὐτοκτονιῶν ἀπαγορεύεται ἡ δημοσίευσις λεπτομερειῶν περὶ τῶν αἰτίων καὶ τοῦ τρόπου τελέσεως αὐτῶν».

3. Εἰς τὸ αὐτὸ ἄρθρον 39 τοῦ Α. Ν. 1092)1938, ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ Α. Ν. 1683)1939 προστίθεται ἐνάντι παραγράφος, ἔχουσα ὡς ἐξῆς :

«9. Οἱ παραβάται τῶν ἀνωτέρω διατάξεων τιμωροῦνται διὰ φυλακίσεως μέχρις ἑξ μηνῶν ἢ διὰ χρηματικῆς ποινῆς κατ' ἄρθρον 57 παρ. 1 τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος ἢ δι' ἀμφοτέρων τῶν ποινῶν τούτων».

"Άρθρον 28.

Ἡ περίπτωση 3' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 46 τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 1092)1938, ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 1683)1939 ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς :

«3' ἔτι δὲ ὁ διευθυντὴς καὶ ὁ ιδιοκτήτης τῆς ἐφημερίδος ἢ τοῦ περιοδικοῦ, ὡς καὶ ὁ ἐκδότης αὐτοῦ, ὑφ' οἰωνδῆποτε πρωτονομίαν καὶ ἂν παρίστανται, ἐκτὸς ἐὰν οὗτοι ἀποδείξωσιν ὅτι ἐν ἀγνοίᾳ αὐτῶν ἐγένετο ἡ δημοσίευσις, ὅτε τιμωροῦνται ἐν πάσῃ περιπτώσει ἐπ' ἀμελείᾳ διὰ χρηματικῆς ποινῆς μέχρις 100.000 μεταλλικῶν δραχμῶν ἐὰν ἡ πράξις δὲν τιμωρῆται ὑφ' ἐτέρας ποινικῆς διατάξεως, καί».

"Άρθρον 29.

Τὸ ἄρθρον 48 τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 1092)1938, ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 1683)1939 ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς :

«1. Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 14 τοῦ Συντάγματος καὶ τὸ ἄρθρον 932 τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος χρηματικὴ ἱκανοποίησις λόγῳ ἡθικῆς βλάβης τοῦ ἀδικηθέντος ἔκ τινος τῶν ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου προβλεπομένων πράξεων ὀρίζεται, ἐφ' ὅσον ἐτελέσθῃσαν διὰ τοῦ τύπου, κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ δικαστοῦ οὐχὶ κατωτέρα τῶν 5.000 μεταλλικῶν δραχμῶν οὐδ' ἀνωτέρα τῶν 300.000 μεταλλικῶν δραχμῶν, ἐπιφυλασσομένης καὶ πάσης ἄλλης ἀποζημιώσεως».

2. Ἐπὶ καταδίκης ὑπευθύνου συνιδιοκτήτου, διευθυντοῦ ἢ ιδιοκτήτου ἐφημερίδος ἢ περιοδικοῦ διὰ τινος τῶν παραβᾶσεων τῶν ἄρθρων 361, 362, 363, 364 καὶ 365 τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος τελεσθεῖστη διὰ δημοσιεύματος ἐν τῇ ἐφημερίδι ἢ τῷ περιοδικῷ αὐτοῦ, ἢ κατὰ τὴν παράγραφον 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου χρηματικὴ ἱκανοποίησις λόγῳ ἡθικῆς βλάβης δὲν δύναται νὰ ὀρισθῇ κατωτέρα τοῦ ποσοῦ τῶν 200.000 μεταλλικῶν δραχμῶν».

Ἄρθρον 30.

1. Ἐν περιπτώσει καταδίκης ἐπὶ πλημμελήματί τινι τῶν ἄρθρων 168 παρ. 2, 181, 191 παρ. 1, 362, 363 τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος καὶ ἄρθρου 29 παρ. 1 τοῦ Νόμου 5060/1931, ἐφ' ὅσον τοῦτο ἐτελέσθη διὰ τοῦ τύπου, τὸ δικαστήριον ὑποχρεωτικῶς ἀπαγγέλλει προσέτι ἄρσιν τῆς δασμολογικῆς ἀτελείας τοῦ τυπογραφικοῦ χάρτου τοῦ χρησιμοποιουμένου ὑπὸ τῆς ἐφημερίδος ἢ τοῦ περιοδικοῦ, ἐνθα ἐγένετο τὸ ἀξιόποιον δημοσίευμα. Ἡ ἄρσις ὀρίζεται διαρκείας δύο μέχρις ἑξ μηνῶν.

2. Ἡ ἐν τῇ παραγράφῳ 1 ἄρσις τῆς δασμολογικῆς ἀτελείας ἀπαγγέλλεται ἐπίσης ἐν περιπτώσει καταδίκης καθ' ὑποτροπὴν (ἄρθρα 88 καὶ 89 Ποινικοῦ Κώδικος), ἐὰν τὸ ἀρχικὸν καὶ τὸ καθ' ὑποτροπὴν πλημμέλημα εἶναι τῶν ἄρθρων 183, 184, 185, 192, 361, 364, 365 τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος καὶ ἐτελέσθη διὰ τοῦ τύπου.

3. Ἀπαγγελθεῖσης ἄρσεως τῆς δασμολογικῆς ἀτελείας, κατ' ἐφαρμογὴν τῶν παραγράφων 1 ἢ 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου, ἐν περιπτώσει νέας καὶ πάσης περαιτέρω καταδίκης ἐπὶ τινι τῶν ἐν αὐταῖς ἀναφερομένων πλημμελημάτων, ἡ ἄρσις ὀρίζεται διαρκείας ἀπὸ ἑξ μηνῶν μέχρις ἐνός ἔτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 31 Ἰουλίου 1953

ΠΑΥΛΟΣ

Β.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΠΑΠΑΓΟΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

ΣΤ. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ, Δ. ΜΠΑΜΠΑΚΟΣ Π. ΛΥΚΟΥΡΕΖΟΣ, Θ. ΚΑΨΑΛΗΣ, Α. ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΔΑΚΗΣ, Α. ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ, Κ. ΑΔΑΜΟΠΟΥΛΟΣ, Α. ΛΑΜΠΡΙΑΝΙΔΗΣ, Ε. ΓΟΝΗΣ, Π. ΣΙΦΝΑΙΟΣ, Σ. ΔΗΜΑΡΑΤΟΣ, Σ. ΓΥΛΙΣΤΡΑΣ, Α. ΕΥΤΑΣΙΑΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 1 Αὐγούστου 1953

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

Δ. ΜΠΑΜΠΑΚΟΣ

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ὑπ' ἀριθ. 2494. ⁽²⁾

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ Α. Ν. 1621 τοῦ 1939 περὶ Ταμείου Συντάξεων Νομικῶν.

ΠΑΥΛΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχόντες ὑπ' ᾧ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 35 τοῦ Συντάγματος καὶ τὴν ἀπὸ 17 Ἰουλίου 1953 σύμφωνον γνώμην τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 2 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 35 Εἰδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐν Βουλευτῶν, προτάσει τοῦ ἑμμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον 1.

Τὸ ἄρθρον 2 τοῦ Α. Ν. 1621/1939, ὡς ἀντικατεστάθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν. Δ. 1847/1942, ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ Νόμου 292/1943, τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Νόμου 1815/1944, τοῦ ἄρθρου 2 παρ. 2 τοῦ Ν. Δ. 2189/1943 καὶ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Νόμου 2112/1952, καταργεῖται, ἀντικαθίστάμενον ὡς ἐξῆς:

1. Τὸ Ταμεῖον τοῦτο ἀποτελεῖ Νομικὸν Πρόσωπον Δημοσίου Δικαίου ὑπαγόμενον εἰς τὴν ἐποπτείαν τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργοῦ καὶ διοικεῖται ὑπὸ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, συγκαταμένου:

α) Ἐξ ἑξ ἐν ἐνεργεῖα δικηγόρων.

β) Ἐξ ἐνός Συμβολαιογράφου ἐδρεύοντος ἐν Ἀθήναις ἢ Πειραιεῖ καὶ ἔχοντος 10ετὴ τοῦλάχιστον, πρὸ τοῦ διορισμοῦ του ὡς συμβόλου, ὑπηρεσίαν εἰς θέσιν Συμβολαιογράφου.

γ) Ἐξ ἐνός Ἀρεοπαγίτου ἢ Συμβούλου τῆς Ἐπικρατείας.

δ) Ἐξ ἐνός Νομικοῦ Συμβούλου τοῦ Κράτους ἢ Συμβούλου τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου.

ε) Ἐκ τοῦ Γεν. Δ' (τοῦ Δ') σὺν τῇ Δ' συνήθως τοῦ Ὑπουργείου Δικαιοσύνης ὡς τακτικοῦ μέλους καὶ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Πρωτοδικοῦ τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργείου, ὡς ἀναπληρωματικοῦ τοῦ αὐτοῦ, καὶ

στ) Ἐξ ἐνός συνταξιούχου δικηγόρου, ἀπάντων ἡσφαλισμένων εἰς τὸ Ταμεῖον.

2. Ἐκ τῶν ἄνω μελῶν α) τέσσαρ ἐκ δικηγόρων τακτικὰ μέλη καὶ ἰσάριθμα ἀναπληρωματικὰ διορίζονται ὑποχρεωτικῶς ἐκ καταλόγου συντασσομένου ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Δικηγορικοῦ Συλλόγου Ἀθηνῶν καὶ περιέχοντος διπλάσιον ἀριθμὸν δικηγόρων ἐκ τῶν παρ' Ἀρείῳ Πάγῳ, β) ἐν τακτικὸν μέλος καὶ τὸ ἀναπληρωματικὸν τούτου ὑποχρεωτικῶς διορίζεται ἐκ τῶν ἐν Πειραιεῖ δικηγόρων ἐκ καταλόγου, συντασσομένου ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Δικηγορικοῦ Συλλόγου Πειραιῶς, περιέχοντος διπλάσιον ἀριθμὸν δικηγόρων, ἐκ τῶν τοῦλάχιστον παρ' Ἐφέταις, γ) ἐν τακτικὸν μέλος καὶ τὸ ἀναπληρωματικὸν τούτου διορίζεται ὑποχρεωτικῶς ἐκ τῶν ἐν Θεσσαλονίκῃ δικηγόρων ἐκ καταλόγου συντασσομένου ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Δικηγορικοῦ Συλλόγου Θεσσαλονίκης, περιέχοντος διπλάσιον ἀριθμὸν δικηγόρων. Τὰ ὑπὸ τοῦ Δικηγορικοῦ Συλλόγου Θεσσαλονίκης ὑποδεικνύμενα δύνανται νὰ ᾧσιν μέλη ἢ τοῦ οἰκείου Συλλόγου ἢ τοῦ Δικηγορικοῦ Συλλόγου Ἀθηνῶν.

3. Τὸ ἐν παρ. 1 στοιχ. β' τακτικὸν μέλος μετὰ τοῦ ἀναπληρωματικοῦ αὐτοῦ ὑποδεικνύεται ὑπὸ τοῦ Συμβολαιογραφικοῦ Συλλόγου τοῦ Ἐφετείου Ἀθηνῶν εἰς διπλάσιον ἀριθμὸν. Τὰ δὲ ὑπὸ στοιχ. γ' καὶ δ' τῆς αὐτῆς παραγράφου μέλη ὑποδεικνύονται ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ οἰκείου Σώματος.

4. Τὸ ἐν παραγράφῳ 1 στοιχ. στ' τακτικὸν μέλος, ἐκ συνταξιούχων δικηγόρων μετὰ τοῦ ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ, διορίζεται ἐκ καταλόγου συντασσομένου ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Δικηγορικοῦ Συλλόγου Ἀθηνῶν καὶ περιέχοντος διπλάσιον ἀριθμὸν συνταξιούχων δικηγόρων.

5. Οἱ οὕτω καταρτιζόμενοι πίνακες ἰσχύουσι δι' ὅληκληρον τὴν τριετίαν πρὸς συμπλήρωσιν τῶν δημιουργουμένων κενῶν.

6. Ἀπαντα τὰ μέλη τοῦ Διοικ. Συμβουλίου διορίζονται διὰ πράξεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης, δημοσιευομένης εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως. Διὰ τῆς πράξεως ταύτης καθορίζεται καὶ ἡ σειρά τῶν ἀναπληρωματικῶν μελῶν.

7. Τὰ ἀναπληρωματικὰ μέλη ἀναπληροῦσι τὰ τακτικὰ ἐν περιπτώσει ἀπουσίας ἢ κωλύματος αὐτῶν.

8. Τὰ ἐν παρ. 1 ὑπὸ στοιχ. α', β' καὶ στ' μέλη δέον νὰ ὑποδεικνύονται ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων Συλλόγων ἐντὸς 20 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐγγράφου πρὸς αὐτοὺς προσκλήσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης. Ἐν περιπτώσει μὴ ἐγκαιροῦ ὑποδείξεως τῶν ἄνω μελῶν ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων, ὁ ἐποπτεύων Ὑπουργὸς διορίζει ταῦτα κατὰ τὴν ἀπόλυτον κρίσιν του.

9. Ὁ Πρόεδρος τοῦ Διοικ. Συμβουλίου τοῦ Ταμείου διορίζεται διὰ μίαν τριετίαν διὰ πράξεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης μετὰ τῶν ἐν παραγρ. 1 καὶ ὑπὸ στοιχ. α' μελῶν αὐτοῦ. Ὁ Ἀντιπρόεδρος, ὅστις ἀναπληροῖ τὸν Πρόεδρον ἐν περιπτώσει κωλύματος ἢ ἀπουσίας καθ' ὅλας αὐτοῦ τὰς σχέσεις ἐκλέγεται ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου μετὰ τῶν ὑπὸ στοιχ. α' μελῶν ἐν ἀοχῇ ἐκάστης τριετίας διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας. Ἐν περιπτώσει κωλύματος ἀμφοτέρων ἀναπληροῖ τούτους τὸ ὑπὸ στοιχ. γ' μέλος καὶ τούτου κωλυμένου τὸ ὑπὸ στοιχ. δ' τοιοῦτον. Ἐν περιπτώσει γηρεύσεως τῆς θέσεως τοῦ Προέδρου ἢ Ἀντιπροέδρου πρὸ τῆς λήξεως τῆς θητείας, πληροῦται αὕτη κατὰ τὸν αὐτὸν ὡς ἄνω πρόπον διὰ τὸ ὑπόλοιπον τῆς θητείας τοῦ ἀντικαθιστωμένου.

10. Μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου διοριζόμενα ἀντικατάστασιν ἐτέρων μελῶν πρὸ τῆς λήξεως τῆς θητείας, ἀνὰ διαυῶσι τὸ ὑπόλοιπον τῆς θητείας τῶν ἀντικαταστάτων.

11. Πρόεδρος ή Σύμβουλος του Ταμείου δέν δύναται νά είναι Υπουργός, Βουλευτής, Δήμαρχος καί μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου Δικηγορικού ή Συμβολαιογραφικού Συλλόγου.

12. Καθήκοντα Γραμματέως του Διοικητικού Συμβουλίου έκτελεί εἰς τῶν ὑπαλλήλων του Ταμείου, ὀρίζομενος ἐκάστοτε δι' ἀποφάσεως του Προέδρου του Διοικητικού Συμβουλίου.

13. Εἰς τὰς συνεδριάσεις του Διοικητικού Συμβουλίου παρίσταται ἄνευ ψήφου ὁ Διευθυντής του Ταμείου, εἰσηγούμενος τὰ πρὸς συζήτησιν θέματα.

14. Ἐπιτρέπεται εἰς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον νά ἀναθέτῃ εἰς τὸν Πρόεδρον ἢ εἰς Ἐπιτροπὴν Συμβούλων τὴν μελέτην καὶ ἐν γένει τὴν διαχείρισιν ὀρισμένων ὑποθέσεων καὶ θεμάτων.

15. Ἐπιτρέπεται ἐπίσης νά ἀνατίθεται δι' ἀποφάσεως του Διοικητικού Συμβουλίου ἢ του Προέδρου ἢ εἰσηγήσεις διαφόρων ὑποθέσεων, ὡς καὶ ἡ ὑπογραφή ὀρισμένων ἐγγράφων εἰς μέλη αὐτοῦ.

16. Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον συγκαλεῖται ὑπὸ τοῦ Προέδρου ἢ τοῦ νομίμου αὐτοῦ ἀναπληρωτοῦ τοῦλάχιστον δις κατὰ μῆνα καὶ θεωρεῖται ἐν ἀπαρτίᾳ παρόντων ἕξ τοῦλάχιστον ἐκ τῶν μελῶν αὐτοῦ. Αἱ ἀποφάσεις λαμβάνονται κατ' ἀπόλυτον πλειοψηφίαν τῶν παρόντων, ἐν ἰσοψηφίᾳ δὲ ὑπερισχύει ἡ ψήφος τοῦ Προέδρου. Διὰ τὴν λήψιν ἀποφάσεων ἢ γνωμοδοτήσεων, δι' ὧν προτείνεται ἡ ἔκδοσις διαταγμάτων ἢ Ὑπουργικῶν πράξεων ἢ ἀποφασίζεται πρόσληψις, προαγωγή καὶ ἀπόλυσις προσωπικοῦ τοῦ Ταμείου, ἀπαιτεῖται ἀπόλυτος πλειοψηφία τῶν μελῶν τοῦ Διοικητικού Συμβουλίου.

17. Ἡ ὑπηρεσία τοῦ Προέδρου καὶ τῶν Συμβούλων εἶναι ἐπὶ τιμῇ. Διὰ πράξεως τῶν Ὑπουργῶν Δικαιοσύνης καὶ Οἰκονομικῶν, δύναται νά παρέχωνται αὐτοῖς μόνον ἔξοδα κινήσεως δι' ἐκάστην συνεδρίασιν, καθοριζόμενα διὰ τῆς πράξεως ταύτης.

18. Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον διοικεῖ τὸ Ταμεῖον, διαχειρίζεται καὶ διαδίδει τὴν περιουσίαν αὐτοῦ, ἐντέλλεται τὴν ἐνέργειαν δαπανῶν καὶ ἀποφασίζει περὶ πάσης ὑποθέσεως, ἀφορώσης τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν συμφερόντων τοῦ Ταμείου καὶ τὴν ἐκπλήρωσιν ἐν γένει τοῦ σκοποῦ τούτου. Αἱ ἀποφάσεις τοῦ Διοικητικού Συμβουλίου τοῦ Ταμείου Συντάξεων Νομικῶν περὶ ἐνεργείας μὴ ἐγκεκριμένων δαπανῶν πρὸ πάσης ἐκτελέσεως τούτων, ὑποβάλλονται πρὸς ἔγκρισιν εἰς τὸ ἐποπτεῦον Ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης.

19. Τὰ καθήκοντα τοῦ Προέδρου δύναται νά καθορισθῶσιν εἰδικώτερον διὰ πράξεως τοῦ Ὑπουργοῦ Δικαιοσύνης, μετὰ πρότασιν τοῦ Συμβουλίου.

20. Ἡ θητεία τῶν μελῶν τοῦ Διοικητικού Συμβουλίου εἶναι τριετής, ἀρχομένη τὴν 1ην Ἰουλίου τοῦ πρώτου ἔτους τοῦ διορισμοῦ των καὶ λήγουσα τὴν 30ὴν Ἰουνίου τοῦ τρίτου ἔτους δι' ἅπαντα τὰ μέλη.

Τὸ κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος ὑφιστάμενον Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Ταμείου διατηρεῖται καὶ ἄσκει τὰ καθήκοντα μέχρι πλήρους ἀντικαταστάσεως αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ νέου τοιούτου. Τὸ νέον διαριζήσεται συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου, ἐπὶ θητεία ληγοῦσα τὴν 30ὴν Ἰουνίου 1956.

* Ἀρθρον 2.

Τὸ βάσει τοῦ ἄρθρου 24 τοῦ Α. Ν. 1621)1939 ἐκδοθέν Πάρ. Δ)γμα ἀπὸ 5)25)2)1946 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ Ὁργανισμοῦ ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Ταμείου Συντάξεων Νομικῶν» δύναται νά τροποποιεῖται διὰ Βασιλευσίου, ἐκδιδόμενον προτάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργοῦ, μετὰ συμφωνον γνώμην τοῦ Διοικητικού Συμβουλίου τοῦ Ταμείου.

* Ἀρθρον 3.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Ν. Δ. ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς δημοσίευσέως του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 31 Ἰουλίου 1953.

ΠΑΥΛΟΣ

Β.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΠΑΠΑΓΟΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

ΣΤ. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ, ΔΗΜ. ΜΠΑΜΠΑΚΟΣ, ΠΑΤΣ. ΑΤΚΟΤΡΕΖΟΣ, ΚΩΝΣΤ. ΚΑΛΛΙΑΣ, Α. ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΔΑΚΗΣ, Α. ΑΠΟΣΤΟΛΙΑΝΗΣ, Κ. ΑΔΑΜΟΠΟΥΛΟΣ, Α. ΛΑΜΠΡΙΑΝΙΔΗΣ, Ε. ΓΟΝΗΣ, Σ. ΔΗΜΑΡΑΤΟΣ, Σ. ΓΕΩΡΓΟΤΑΝΗΣ, Σ. ΓΥΑΛΙΣΤΡΑΣ, Α. ΕΥΤΑΣΙΑΣ.

Ἐδωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 1 Αὐγούστου 1953

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

Δ. ΜΠΑΜΠΑΚΟΣ

(8)
ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ὑπ' ἀριθ. 2500.

Περὶ περιορισμοῦ τῆς εἰς προσωπικὸν συνθέσεως τῶν πολιτικῶν τοῦ Κράτους ὑπηρεσιῶν.

ΠΑΥΛΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 35 τοῦ Συντάγματος καὶ τὴν ἀπὸ 16 Ἰουλίου 1953 σύμφωνον γνώμην τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 2 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 35 Εἰδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐκ Βουλευτῶν, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

* Ἀρθρον 1.

1. Αἱ ἐν ἐκάστῳ κλάδῳ καὶ ἐν ἐκάστῳ βαθμῷ ὀργανικαὶ θέσεις τῶν ἰσοθίων, μονίμων καὶ μετακλητῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων καὶ τῶν μονίμων ὑπηρετῶν τῶν κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος Νόμου ὑφισταμένων Κρατικῶν Ὑπηρεσιῶν περιορίζονται διὰ Β. Δ. ἐκδιδόμενων κατὰ τὰ ἐν παραγράφῳ 2 τοῦ παρόντος ὀρίζομενα, ἐξαίρεσις τῶν θέσεων τῶν ἰσοθίων δικαστῶν καὶ μονίμων δικαστικῶν λειτουργῶν ὡς καὶ τῶν νομαρχῶν, ὀρίζομεναι ἴσαι κατὰ τε τὸν ἀριθμὸν καὶ τὸν βαθμὸν πρὸς τὰς ὑφισταμένας κατὰ τὴν 1 Ἀπριλίου 1940, ἐφ' ὅσον ὑπερβαίνουναι ταύτας κατὰ τὸν ἀριθμὸν ἢ βαθμὸν, ἐπιφυλαττομένης πάντως τῆς ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τῶν ἐπομένων παραγράφων τοῦ παρόντος ἄρθρου.

2. Εἰς περίπτωσιν, καθ' ἣν διὰ τὴν κάλυψιν τῶν ἤδη ὑφισταμένων ὑπηρεσιακῶν ἀναγκῶν ἐπιβάλλεται, ὅπως εἰς ὀρισμένας ὑπηρεσίας διατηρηθῶσι θέσεις πλείονες κατ' ἀριθμὸν ἢ ἀνώτερας κατὰ βαθμὸν τῶν ὑπὸ τῆς προηγουμένης παραγράφου ὀρίζομενων ἢ καὶ ἀντιθέτως αἱ κατὰ τὴν 1 Ἀπριλίου 1940 καθωρισμέναι περιορισθῶσιν εἴτε κατ' ἀριθμὸν εἴτε κατὰ βαθμὸν, ἡ προκειμένου περὶ ὑπηρεσιῶν συσταθεισῶν μετὰ τὴν 1 Ἀπριλίου 1940, ἐπιβάλλεται ἡ διατήρησις αὐτῶν εἴτε ἐν ὅλῳ εἴτε ἐν μέρει μετὰ τὴν αὐτὴν ἢ ἡλαττωμένην διαβάθμισιν τῶν ὀργανικῶν αὐτῶν θέσεων, τοῦτο δύναται νά ὀρισθῇ διὰ Β. Διαταγμάτων, ἐφ' ὅπῃ ἐκδιδόμενων. Δι' ἐκάστον Ὑπουργεῖον ἐκδοθήσεται ἰδὸν Β. Διάταγμα (ἐνιασίον δι' ἁπάσας τὰς τε Κεντρικὰς, περιφερειακὰς καὶ λοιπὰς ὑπηρεσίας αὐτοῦ) ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ καὶ τῶν Ὑπουργῶν Συντονισμοῦ καὶ Οἰκονομικῶν καὶ ἐντὸς ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας ἐξήκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσίευσέως τοῦ παρόντος νόμου. Ἡ προθεσμία αὕτη δύναται νά παρατείνεται ἐπὶ 1 εἰσέτι μῆνα δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

3. Ὁ ἀριθμὸς τῶν κατὰ τὰς παραγράφους 1 καὶ 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου διαμορφουμένων, κατὰ κλάδους καὶ βαθμούς,

ὀργανικῶν θέσεων δύναται, διὰ τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω Β. Διατάγματος καὶ προκειμένου μόνον περὶ μονίμων ὑπαλλήλων, νὰ ὀρισθῇ προσωρινῶς προσηχημένος καθ' ὀρισμένον ἀριθμὸν τοιούτων θέσεων ἀπὸ τοῦ 5ου βαθμοῦ καὶ ἄνω.

4. Ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει δύναται ἡ κατ' ἐφαρμογὴν τῶν παραγράφων 1, 2 καὶ 3 τοῦ παρόντος ἄρθρου ὀρισθεσμένη σύνθεσις τῶν ὑπηρεσιῶν εἰς μόνιμον καὶ μετακλητὸν προσωπικὸν ν' ἀναδιβάσῃ τὴν διὰ τὸ προσωπικὸν τοῦτο συνολικὴν ἐτήσιαν δαπάνην ἐκάστου Ὑπουργείου πέραν τῶν ὀγδοήκοντα πέντε ἐκατοστῶν τῆς ὑπὸ τοῦ Προϋπολογισμοῦ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1952—53 ἀντιστοίχως προβλεπομένης.

«Τὸ ποσοστὸν τοῦτο δύναται διὰ Β. Διατάγματος ἐκδιδόμενου, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως καὶ τοῦ Ὑπουργοῦ Συντονισμοῦ, ἐντὸς τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου προθεσμίας νὰ ὀρίζεται ἀνώτερον δι' ὀρισμένα Ὑπουργεῖα ἐπὶ ἀντιστοίχῳ διὰ τοῦ αὐτοῦ Β. Διατάγματος ὀρισμοῦ μικροτέρου ποσοστοῦ δι' ἕτερα Ὑπουργεῖα, καλύπτοντος τὴν ἐκ τούτου προκύπτουσαν ἐπὶ πλέον πίστωσιν.

5. Τὰ δημιουργούμενα ἐκάστοτε κενὰ τῶν κατὰ τὰς διατάξεις τῶν παραγράφων 1, 2, 3 καὶ 4 τοῦ παρόντος ἄρθρου διαμορφουμένων συνολικῶς ὀργανικῶν θέσεων μονίμων ὑπαλλήλων ἀπὸ τοῦ 5ου βαθμοῦ καὶ ἄνω πληροῦνται μόνον κατὰ τὸ ἐν τρίτον μέχρι τῆς διὰ τοῦ τρόπου τούτου ἐξαντλήσεως ἀπασῶν τῶν, περὶ ὧν ἡ παράγραφος 3 τοῦ παρόντος ἄρθρου, προσωρινῶν κατὰ προσαύξησιν θέσεων.

6. Ἡ ἐπὶ τῶν ὑπὸ τοῦ παρόντος ἄρθρου προβλεπομένων Β. Διαταγμάτων γνωμοδότησις τοῦ Ἀνωτάτου Συμβουλίου Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν ὡς καὶ ἡ ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας ἐπεξεργασία αὐτῶν δέον νὰ συντελῇται ἐντὸς 10 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς εἰς τὰ Σώματα ταῦτα περιελεύσεως ἐκάστου Διατάγματος, μετὰ τὴν πάροδον τῶν ὁποίων ταῦτα δημοσιεύονται ὡς ἔχουν.

*Ἄρθρον 2.

1. Ἐπὶ τῇ καταργήσει, κατ' ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος νόμου, μέρους ἐκ πλείονων ἐν τῷ αὐτῷ Ὑπουργείῳ ὁμοιοβάθμων θέσεων μονίμων ὑπαλλήλων καὶ ὑπηρετῶν, ἀπολύονται ἰσάριθμοι πρὸς τὰς καταργουμένας θέσεις ὑπάλληλοι καὶ ὑπηρετῶν, κατόπιν ἡττολογημένης ἀποφάσεως τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 3 τοῦ παρόντος ὀριζομένων Ὑπηρεσιακῶν Συμβουλίων, λαμβανόντων ὑπ' ὄψει τὸ ἥθος, τὴν ἐπαγγελματικὴν ἱκανότητα, τὴν ὑπηρεσιακὴν μόρφωσιν καὶ ἐπίδοσιν, τὴν φιλεργίαν καὶ ἀπόδοσιν ἐργασίας, τὴν διανοητικὴν καὶ σωματικὴν ὑγείαν, τὴν πρὸς τὰ ἐθνικὰ ἰδεώδη ἀφοσίωσιν ὡς καὶ τὴν ὑπηρεσιακὴν ἀγωγὴν καὶ κοινωνικὴν ἐν γένει συμπεριφορὰν τῶν κρινομένων ὑπαλλήλων καὶ ὑπηρετῶν, ἐπὶ τῷ τέλει τῆς ἀπολύσεως τῶν διακρίνοντων τὰ ὀλιγώτερα οὐσιαστικὰ προσόντα, συνεκτιμωμένου ἐπικουρικῶς καὶ τοῦ τοιχείου τῆς ὑπερτριαιονταπενταετοῦς δημοσίας ὑπηρεσίας τοῦ κρινομένου. Ἐπίσης ἐκτιμῶνται τὰ ἐν τῷ φακέλλῳ τοῦ ὑπαλλήλου ὑπάρχοντα στοιχεῖα περὶ τῆς ιδιότητος τοῦ ὡς ἀναπῆρου πολέμου ἢ θύματος πολέμου, ἢ πολεμιστοῦ κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις.

2. Οἱ κατὰ τὸν παρόντα νόμον ἀπολυόμενοι μόνιμοι ὑπάλληλοι δικαιούνται νὰ καταλάβωσι τὴν αἰτήσιν των ὁμοιοβάθμους ἢ μειοθρονητικῶς ἀντιστοίχους ἢ καὶ κατωτέρας θέσεις ἐκτάκτων ὑπαλλήλων, ὑφισταμένας τυχὸν ἐν τῷ αὐτῷ ἢ καὶ ἐτέρῳ Ὑπουργείῳ, μετ' ἀπόφασιν τοῦ οἰκείου παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ τούτῳ Ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου, κρίνοντος κατ' οὐσίαν. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἀπολύονται διὰ τῆς αὐτῆς πράξεως ἰσάριθμοι νεώτεροι, κατὰ σειρὰν διορισμοῦ ἐκτακτοὶ ὑπάλληλοι.

*Ἄρθρον 3.

Τὸ ἄρθρον 7 τοῦ Ν. 1811)51 «περὶ Κώδικος Καταστάσεως τῶν Δημοσίων Διοικητικῶν Ὑπαλλήλων» ἀντικαθίσταται ὡς κάτωθι:

1. Ἐν τῇ Κεντρικῇ Ὑπηρεσίᾳ ἐκάστου Ὑπουργείου, συνιστῶνται δι' ἀποφάσεως τοῦ οἰκείου Ὑπουργοῦ, δύο ἢ πλείονα Ὑπηρεσιακὰ Συμβούλια Προσωπικοῦ.

2. Προκειμένου περὶ τῆς κρίσεως ὑπαλλήλων κατεχόντων ὀργανικὴν θέσιν ἐπὶ βαθμῷ πέμπτῳ ἕως δευτέρῳ ἢ βαθμολογικῶς ἀντιστοίχῳ, τὸ Συμβούλιον συντίθεται ἐκ πέντε μελῶν.

Τρία τῶν μελῶν τούτων λαμβάνονται ἀνὰ ἓν ἐκ τῶν Ἀντιπροέδρων, Ἀρεοπαγитῶν, Ἀντεισαγγελέων τοῦ Ἀρείου Πάγου, τῶν Ἀντιπροέδρων, Γενικοῦ Ἐπιτρόπου καὶ Συμβούλων τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, τῶν Γενικῶν Γραμματέων Ὑπουργείων, τῶν Ἀντιπροέδρων καὶ Συμβούλων τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους, τῶν τακτικῶν καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν ἢ Ἀνωτάτης Ἰσοτίμου Σχολῆς, τὰ δ' ἕτερα δύο μέλη, ἐκ τῶν παρὰ τῇ Κεντρικῇ Ὑπηρεσίᾳ τοῦ οἰκείου Ὑπουργείου ὑπηρετούντων ἐπὶ 2ῳ βαθμῷ μονίμων ὑπαλλήλων. Προκειμένου περὶ κρίσεως περιφερειακοῦ ὑπαλλήλου, τὸ ἕτερον τῶν μελῶν τούτων, λαμβάνεται ἐκ τῶν ἐπὶ 2ῳ βαθμῷ ὑπαλλήλων τοῦ οἰκείου κλάδου.

3. Προκειμένου περὶ τῆς κρίσεως τῶν λοιπῶν ὑπαλλήλων καὶ ὑπηρετῶν, τὸ Συμβούλιον συντίθεται ἐκ τριῶν μελῶν. Τὰ δύο ἐκ τῶν μελῶν τούτων λαμβάνονται ἐκ τῶν ἐν τῇ παραγρ. 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου ὀριζομένων ὀργάνων τῆς τακτικῆς καὶ διοικητικῆς δικαιοσύνης, τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου καὶ τῶν Καθηγητῶν, ἐπὶ πλέον καὶ ἐκ τῶν Ἐφετῶν καὶ Ἀντεισαγγελέων Ἐφετῶν, τῶν Προέδρων καὶ Εἰσαγγελέων Πρωτοδικῶν καὶ τῶν Παρέδρων τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου καὶ τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους. Τὸ τρίτον μέλος, προκειμένου μὲν, περὶ κρίσεως ὑπαλλήλων τῶν Κεντρικῶν Ὑπηρεσιῶν, λαμβάνεται ἐκ τῶν ἐν τῇ Κεντρικῇ Ὑπηρεσίᾳ τοῦ οἰκείου Ὑπουργείου ὑπηρετούντων ἐπὶ βαθμῷ 5ῳ ἕως καὶ 2ῳ μονίμων ὑπαλλήλων ἢ ἐαθμολογικῶς ἀντιστοίχῳ, προκειμένου δὲ περὶ κρίσεως ὑπαλλήλων τῶν περιφερειακῶν κλάδων, ἐκ τῶν ἐπὶ τῷ αὐτῷ ὡς ἄνω βαθμῷ μονίμων ὑπαλλήλων τοῦ οἰκείου κλάδου.

4. Προκειμένου περὶ τῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων τῶν στρατιωτικῶν ὑπηρεσιῶν, μέλη τοῦ Ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου δύνανται νὰ ὀρίζονται, ἀντὶ τῶν μονίμων ὑπαλλήλων, ἄξιωματικοὶ ἐπὶ βαθμῷ τοῦλάχιστον Ἀντισυνταγματάρχου ἢ ἀντιστοίχου.

5. Τὰ μέλη ἐκάστου Ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου, μετ' ἰσάριθμων ἀναπληρωτῶν, ὀρίζονται ἐπὶ διατεῖ θητεία, ἀρχομένη ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου δι' ἀποφάσεως τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ καὶ τῶν προϊσταμένων τῶν ὀριζομένων μελῶν Ὑπουργῶν, ἐκδιδόμενης ἐντὸς τοῦ μηνὸς Δεκεμβρίου τοῦ δευτέρου ἔτους τῆς θητείας των.

Κατὰ τὴν πρώτην ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος νόμου, τὰ ὡς ἄνω μέλη, ὀρίζονται ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος του.

6. Διαρκείας τῆς διατεοῦς θητείας, δὲν ἐπιτρέπεται ἡ ἀντικατάστασις τῶν μελῶν τῶν Συμβουλίων, εἰ μὴ κατὰ τὴν αὐτὴν διαδικασίαν, ἐφ' ὅσον συντρέχουν σοβαροὶ ὑπηρεσιακοὶ λόγοι, βεβαιούμενοι διὰ τῆς Ὑπουργικῆς ἀποφάσεως.

7. Τὸ ἄρθρον 9 τοῦ Ν. 1811)51, ἀντικαθίσταται ὡς κάτωθι:

Προκειμένης κρίσεως τῶν ἐπὶ 2ῳ βαθμῷ μελῶν τοῦ Ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου, ὡς καὶ κρίσεως ὑπαλλήλου 2ου βαθμοῦ ἀρχαιοτέρου ἀπὸ μέλους τοῦ Ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου ἐπὶ τῷ αὐτῷ βαθμῷ, τὸ Ὑπηρεσιακὸν Συμβούλιον συγκροτεῖται νομίμως ἐκ τῶν ὑπολοιπομένων μελῶν.

8. Προκειμένης κρίσεως ὑπαλλήλων 1ου βαθμοῦ ἢ ὑπαλλήλων τῆς κατηγορίας εἰδικῶν θέσεων ἢ προαγωγῆς εἰς τὸν βαθμὸν τοῦτον τὸ Ὑπηρεσιακὸν Συμβούλιον συγκροτεῖται α) ἐκ τοῦ Προέδρου τοῦ Ἀρείου Πάγου ἢ τινὸς τῶν Ἀντιπροέδρων αὐτοῦ, β) ἐκ τοῦ Προέδρου ἢ τινὸς τῶν Ἀντιπροέδρων τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, γ) ἐκ τοῦ Προέδρου ἢ τινὸς ἐκ τῶν Ἀντιπροέδρων τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους δ) ἐκ τοῦ Πρυτάνεως ἢ τοῦ Ἀντιπρυτάνεως τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, ε) ἐκ τοῦ Προέδρου ἢ Ἀντιπροέδρου τοῦ Α. Σ. Δ. Υ.

Αἱ διατάξεις τῆς παρούσης παραγρ. δύνανται νὰ ἐπεκταθῶσι διὰ Β. Δ. ἐκδιδόμενων τῇ προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τοῦ Συντονισμοῦ καὶ δι' ἄλλους μόνιμους ἢ μὴ δημοσίους ὑπαλλήλους ὑπαγομένους ἢ μὴ εἰς τὰς διατάξεις τοῦ Ὑπαλληλικοῦ Κώδικος.

9) Τῶν Ὑπηρεσιακῶν Συμβουλίων περὶ ὧν τὸ παρὸν ἄρθρον προκειμένου περὶ ὑπαλλήλων τοῦ Ὑπουργείου Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας μετέχουν ἀντὶ τῶν ὀριζομένων ὑπαλλήλων πλοίαρχοι λιμενικοί.

"Άρθρον 4.

1. Τὸ ἄρθρον 8 τοῦ Ν. 1811)51 «περὶ Κώδικος Καταστάσεως τῶν Δημοσίων Διοικητικῶν Ὑπαλλήλων», ἀντικαθίσταται ὡς κάτωθι :

"Εκαστον Ὑπηρεσιακὸν Συμβούλιον ἀποτελεῖ ἰδίαν ἀρχήν.

2. Τοῦ Συμβουλίου προεδρεύει κατὰ τὴν κάτωθι σειράν ὁ ἐκ τῶν μελῶν αὐτοῦ : 1) Ἀντιπρόεδρος τοῦ Ἀρείου Πάγου, 2) Ἀντιπρόεδρος τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, 3) Γενικὸς Γραμματεὺς Ὑπουργείου, 4) Ἀντιπρόεδρος τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους, 5) Ἀρεοπαγίτης ἢ Ἀντεισαγγελεὺς Ἀρείου Πάγου, 6) Σύμβουλος τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, 7) Νομικὸς Σύμβουλος τοῦ Κράτους, 8) Ἐφέτης καὶ Ἀντεισαγγελεὺς Ἐφετών, 9) Πάρεδρος τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, 10) Πάρεδρος τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου καὶ 11) Πρόεδρος Πρωτοδικῶν.

3. Εἰς τὸ Συμβούλιον εἰσηγοῦνται οἱ προϊστάμενοι Διευθυνταὶ ἢ Τμηματάρχαι τῶν οἰκείων Ὑπηρεσιῶν προσωπικοῦ ἢ οἱ δι' ἀποφάσεως τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ ὀριζόμενοι πρὸς τοῦτο ἀναπληρωτοὶ αὐτῶν.

Χρὴν γραμματέως ἐκάστου τῶν κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον Συμβουλίων ἐκτελεῖ ὑπάλληλος τοῦ παρ' ᾧ τὸ Συμβούλιον Ὑπουργείου ἐπὶ βαθμῷ τοῦλάχιστον Εἰσηγητοῦ ὀριζόμενος μετὰ τοῦ ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ δι' ἀποφάσεως τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ.

4. Ἡ εἰς τὸ Συμβούλιον συμμετοχὴ ἀναπληρωματικοῦ μέλους ἐπιτρέπεται μόνον ἐν περιπτώσει ἀπουσίας ἢ κωλύματος τοῦ τακτικοῦ, γινομένης ρητῆς περὶ τούτου μνείας εἰς τὰ Πρακτικά.

5. Αἱ πράξεις τοῦ Συμβουλίου διατυπῶνται εἰς πρακτικά, ἅτινα ὑπογράφονται ὑπὸ τοῦ Προέδρου καὶ τοῦ Γραμματέως. Εἰς τὰ πρακτικά ἀναγράφονται ἅπαντα τὰ ὄνόματα τῶν συμμετεχόντων μελῶν, καταχωρεῖται ἐν αὐτοῖς καὶ ἡ γνώμη τῶν τυχόν μειοψηφούντων.

6. Τὸ Συμβούλιον συνεδριάζει παρόντων ἀπάντων τῶν μελῶν του, διὰ τὴν λήψιν δὲ ἀποφάσεων ἢ ἐκδόσιν γνωμοδοτήσεων ἀπαιτεῖται ἀπόλυτος πλειοψηφία τῶν παρόντων.

"Άρθρον 5.

1. Τὸ ἄρθρον 189 τοῦ Νόμου 1811)1951 «περὶ Κώδικος καταστάσεως Δημοσίων διοικητικῶν ὑπαλλήλων» ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς :

"Άρθρον 189. Οἱ μόνιμοι δημόσιοι ὑπάλληλοι ἀπολύονται αὐτοδικαίως τῆς ὑπηρεσίας ἅμα τῇ συμπληρώσει τοῦ κάτωθι ὀριζόμενου ἔτους τῆς ἡλικίας των :

α) Οἱ ὑπάλληλοι 1) εἰδικῶν θέσεων ἐπὶ α' καὶ β' βαθμῷ καὶ 2) ἐπὶ 1ῳ βαθμῷ τοῦ 65ου ἔτους.

β) Οἱ ἐπὶ 2ῳ καὶ 3ῳ βαθμῷ τοῦ 62ου ἔτους.

γ) Οἱ ἐπὶ 4ῳ καὶ 5ῳ βαθμῷ τοῦ 60ου ἔτους καὶ

δ) Οἱ ἐπὶ 6ῳ καὶ κατωτέρω βαθμῷ τοῦ 58 ἔτους.

Ἐξαιρετικῶς οἱ ἐκπαιδευτικοὶ ἐν γένει ὑπάλληλοι καὶ τὸ ἐπιστημονικὸν ὑγειονομικὸν προσωπικόν, ἀνεξαρτήτως βαθμοῦ, ἀπολύονται αὐτοδικαίως τῆς ὑπηρεσίας ἅμα τῇ συμπληρώσει τοῦ 65ου ἔτους τῆς ἡλικίας των. Ἐπίσης τὸ πάσης φύσεως ὑπηρετικὸν προσωπικὸν ἀπολύεται ἅμα τῇ συμπληρώσει τοῦ 65ου ἔτους τῆς ἡλικίας του.

Εἰδικαὶ διατάξεις καθορίζουσιν μικρότερα ὅρια ἡλικίας διατηροῦνται ἐν ἰσχύϊ.

2. Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρθρου ἄρχεται ἀπὸ 31 Δεκεμβρίου 1953.

"Άρθρον 6.

1. Ἀπὸ 1ης Ὀκτωβρίου 1953 αἱ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 57 τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 1854)1951 καταβαλλόμεναι ἐπὶ ἐξάμηνον ἀποδοχαὶ εἰς τοὺς ἀπομακρυνόμενους ἐκ τῆς ὑπηρεσίας ὑπαλλήλους ἢ σύνταξις εἰς κατὰ μεταβίβασιν συνταξιούχους καταβάλλονται πλήρεις κατὰ τοὺς τρεῖς πρώτους μῆνας.

Κατὰ τοὺς ἐπομένους τρεῖς μῆνας καταβάλλεται τὸ ἥμισυ τῶν ἀποδοχῶν ἢ συντάξεως, ἐπὶ συμφηρισμῷ τούτων εἰς τὴν κανονισθενομένην σύνταξιν, ἥτις ἐφεξῆς ἄρχεται ἀπὸ τῆς λήξεως τοῦ πρώτου τριμήνου.

2. Ποτὰ καταβληθέντα κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ δευτέρου ἐδαφίου τῆς προηγουμένης παραγράφου 1 ἐπὶ συμφηρισμῷ εἰς τὴν κανονισθενομένην σύνταξιν εἰς πρόσωπα, ἅτινα δὲν ἔδεον δικαιοῦν συντάξεως, δὲν ἀναζητοῦνται.

3. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου δὲ ἔχουσι ἐφαρμογὴν προκειμένου περὶ προσώπων, ἅτινα ἀπέκτησαν ἤδη ἢ ἔθελον μέχρι τῆς 30 Σεπτεμβρίου 1953 ἀποκτήσει δικαίωμα ὑπαγωγῆς εἰς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 57 τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 1854)1951, ὡς τοῦτο ἴσχυε πρὸ τῆς διὰ τοῦ παρόντος τροποποιήσεως αὐτοῦ.

4. Ἡ παράγραφος 3 τοῦ ἄρθρου 73 τοῦ Α. Ν. 1854)1951 ἔχει ἐφαρμογὴν καὶ διὰ τὰς μέχρι τῆς 30 Σεπτεμβρίου 1953 ἐχούσας συμπληρώσει ἢ συμπληρούσας τὴν ὑπὸ τῆς αὐτῆς παραγράφου ὀριζομένην πραγματικὴν συντάξιμον πολιτικὴν ὑπηρεσίαν.

"Άρθρον 7.

1. Ἀπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1953—54 αἱ πιστώσεις τοῦ Κρατικοῦ προϋπολογισμοῦ διὰ δαπάνας τοῦ κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις προσλαμβανομένου ἐκτάκτου, ἡμερομισθίου καὶ πάσης ἐν γένει κατηγορίας μὴ μονίμου ἢ μετακλητοῦ ὑπαλληλικοῦ καὶ ὑπηρετικοῦ προσωπικοῦ τῶν δημοσίων ὑπηρεσιῶν δὲν δύναται νὰ ὀρίζονται ἀνώτεροι τοῦ ἡμίσεος τῶν εἰς τὸν προϋπολογισμόν τοῦ οἴκον. ἔτους 1952—53 ἀντιστοίχως προβλεπομένων.

Κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος ἐφαρμογῆς τῆς διατάξεως τῆς παρούσης παραγράφου δύναται αἱ πιστώσεις αὗται νὰ ὀρίζονται ἐξαιρετικῶς μέχρι τῶν 2)3 τῶν ἀντιστοίχων πιστώσεων τοῦ προϋπολογισμοῦ 1952—53 δι' ἡτιολογημένης ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

Αἱ πιστώσεις αὗται ἐγγράφονται συνολικῶς εἰς τὸν εἰδικὸν προϋπολογισμόν τῶν ἐσόδων τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, διατίθενται δὲ εἰς τὰ διάφορα Ὑπουργεῖα κατὰ λόγον τῶν καθ' ἑκάστον οἶκον. ἔτος ἀναγκῶν αὐτῶν διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Συντονισμοῦ καὶ Οἰκονομικῶν.

2. Δι' ἀποφάσεων τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ καὶ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, δημοσιευομένων εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, ἐνεργεῖται ἡ πρὸς τὰς διατιθεμένας οὕτω πιστώσεις ἀναγκαῖα προσαρμογὴ τοῦ τε ἀριθμοῦ καὶ τῶν ἀποδοχῶν τοῦ ὡς ἂν ἐκτάκτου κλπ. προσωπικοῦ, τῶν λοιπῶν θέσεων καταργουμένων αὐτοδικαίως ὡς πλεονάζουσων.

3. Τὸ μετὰ τὴν τοιαύτην προσαρμογὴν πλεονάζον προσωπικὸν ἀπολύεται τῆς ὑπηρεσίας λόγῳ καταργήσεως θέσεως μετ' ἀπόφασιν τοῦ οἰκείου Ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου, κρίνοντος κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 2 τοῦ παρόντος νόμου ὀριζόμενα, λαμβανομένης ὑπ' ὄψιν καὶ τῆς ἐκ τῶν Νόμων 751)48 καὶ 1836)1950 προστασίας.

4. Εἰς τοὺς κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον ἀπολυομένους ὑπαλλήλους καὶ ὑπνρέτας καταβάλλεται ἡ ὑπὸ τοῦ δεκάτου ἄρθρου τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 913)1949 προβλεπομένη ἀποζημιώσις. οὐδεμιᾶς δ' ἐτέρας ἀποζημιώσεως δικαιοῦνται οἱ ἀπολυόμενοι.

"Άρθρον 8.

1. Ἀπὸ 1 Ὀκτωβρίου 1953 πᾶσαι αἱ κείμεναι διατάξεις δι' ὧν ἐπιτρέπεται ἡ πρόσληψις ὑπαλλήλων εἰς Δημοσίας Ὑπηρεσίας ἐπὶ συμβάσει σχέσεως δημοσίου ἢ ἰδιωτικοῦ δικαίου καταργοῦνται, ἐφ' ὅσον δὲν ἤθελον ἐν τῷ μεταξὺ διατηρηθῆ διὰ Β. Δ)τος, προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ καὶ τοῦ Ὑπουργοῦ τοῦ Συντονισμοῦ. Αἱ οὕτω διατηρούμεναι ἐν ἰσχύϊ διατάξεις ἰσχύουσιν ὡς τροποποιοῦνται ὑπὸ τοῦ παρόντος.

2. Διὰ τῶν κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον Β. Διαταγμάτων δύναται ἀφ' ἐνὸς μὲν τὰ ὀρίζεται διάφορος, τοῦ ὑπὸ τῶν διατηρουμένων διατάξεων προβλεπομένου, ὁ ἀριθμὸς τῶν δυναμένων νὰ προσλαμβάνωνται ἐπὶ συμβάσει ὑπαλλήλων, ἀφ' ἐτέρου δὲ νὰ καθορίζωνται μείζονα τῶν ὑπ' αὐτῶν απαιτούμενων διὰ τὴν πρόσληψιν τοῦ ὑπαλλήλου εἰδικῶν προσόντων. Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐκάστοτε προσλαμβανομένων ὑπαλλήλων ἐπὶ συμβάσει ὀρίζεται διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ καὶ τοῦ Ὑπουργοῦ τοῦ Συντονισμοῦ.

3. Ο μισθός των ἐπὶ συμβάσει υπαλλήλων ὁρίζεται διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ καὶ τοῦ Ὑπουργοῦ Οἰκονομικῶν κατ' ἀναφορὰν δὲ πάντοτε πρὸς ἓνα τῶν μισθῶν τῆς κλίμακος τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Νόμου 1520)1950 ὡς συνεπληρώθη, διὰ τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Νόμου 1537)1950.

Καθορισμὸς μισθοῦ ἀνωτέρου τοῦ ἀντιστοιχοῦντος εἰς τὸν μισθὸν τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ Ὑπουργείου ἐπιτρέπεται μόνον εἰς ἃς περιπτώσεις ἀπαιτοῦνται ἐξαιρετικὰ εἰδικὰ προσήκοντα τοῦ προσλαμβανομένου, ἐγκρίνεται δὲ αὕτη ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τοῦ Συντονισμοῦ.

4. Ο χρόνος λήξεως πασῶν τῶν κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος ἐν ἰσχύϊ συμβάσεων μισθώσεως ὑπηρεσίας πρὸς τὸ Δημόσιον ἐπὶ δημιουργίᾳ υπαλληλικῆς σχέσεως εἴτε δημοσίου εἴτε ἰδιωτικοῦ δικαίου ὁρίζεται δυνάμει τοῦ παρόντος ἢ 30 Σεπτεμβρίου 1953, οἱ δὲ ἐπὶ ταύταις προσληφθέντες υπάλληλοι ἀπολύονται ἀπὸ 1ης Ὀκτωβρίου 1953 ἀνευ καταβολῆς αὐτοῖς οὐδεμιᾶς ἀποζημιώσεως ἐπὶ τῇ πρὸ τῆς λήξεως τῆς συμβάσεως ἀπολύσει αὐτῶν.

Ἄρθρον 9.

1. Μετ' ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἐνδικομένην ἐπὶ τῇ ἡτιολογημένῃ προτάσει τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ δύναται διὰ Β. Διατάγματος νὰ τίθωνται εἰς κατὰστασιν διαθεσιμότητος διαρκείας ἕξ μηνῶν, δυναμένης νὰ παραταθῇ ἐπὶ ἕξ εἰσέτι μηνῶν, μόνιμοι πολιτικοὶ υπάλληλοι ἐπὶ βαθμῶ 5ῳ καὶ ἀνωτέρῳ, οἵτινες δὲν διαδέχονται τὴν διὰ τὴν ἀπρόσκαπτον λειτουργίαν τῆς ὑπηρεσίας ἢ ἀπόδοσιν ἠϋξημένου ἐν αὐτῇ ἔργου, ἀναγκαίαν ἐπάρκειαν ἢ καταλληλότητα, ἢ δὲν ἐπιδεικνύουσι ἐπιβαλλόμενον πρὸς τοῦτο πνεῦμα συνεργασίας μετὰ τῶν ἐν τῇ Ὑπηρεσίᾳ συναδέλφων τῶν ἢ τοῦ προϊσταμένου αὐτῶν Ὑπουργοῦ, ὡς ἐπίσης καὶ εἰς περίπτωσιν ὑπερριθμίας τοῦ μόνιμου προσωπικοῦ εἴτε νόμῳ ἐκάστοτε δημιουργουμένης, εἴτε συνεπείᾳ μεταβατικῆς μειώσεως τῶν εἰς προσωπικὸν ἀναγκῶν τῆς Ὑπηρεσίας.

Εἰς τὴν περίπτωσιν τῆς νόμῳ δημιουργουμένης ὑπερριθμίας ἢ διαθεσιμότητος διαρκείᾳ μέχρι τῆς κρίσεως τοῦ τεθέντος εἰς διαθεσιμότητα υπαλλήλου ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου Συμβουλίου.

2. Ο κατὰ παράτασιν εἰς δευτέραν διαθεσιμότητα τιθέμενος υπάλληλος εἰσάγεται, μετὰ τὴν λήξιν αὐτῆς ὑποχρεωτικῶς ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ ἐνώπιον τοῦ οἰκείου Ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου μετὰ τὸ ἐρώτημα τῆς ἀπολύσεως, ἐξαιρέσει τῆς περιπτώσεως τῆς μεταβατικῆς ἀπλῆς ὑπερριθμίας.

3. Οἱ εἰς τὴν κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον διαθεσιμότητα τιθέμενοι υπάλληλοι λαμβάνουσι κατὰ τὴν διάρκειαν αὐτῆς τὰ δύο τρίτα τῶν ἀποδοχῶν αὐτῶν.

Ἄρθρον 10.

Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 1, 2, 3, 4, 5 καὶ 8 τοῦ παρόντος νόμου ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ ἐπὶ τοῦ πάσης φύσεως προσωπικοῦ, ὅπερ ἀνήκον εἰς ἀποκεντρωμένας Ὑπηρεσίας τοῦ Κράτους, λειτουργούσας ὑπὸ τύπον νομικοῦ προσώπου δημοσίου δικαίου ἢ ἄλλως, κέκτηται τὴν ιδιότητα τοῦ δημοσίου υπαλλήλου, συνταξιοδοτουμένου ἅμα ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου.

Ἄρθρον 11.

Διὰ Βασ. Διαταγμάτων, ἐκδιδομένων προτάσει τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ, δύναται νὰ καταργῶνται ἢ συγχωνεύωνται Γενικαὶ Διευθύνσεις, Τμήματα, Γραφεῖα ἢ ἄλλαι Ὑπηρεσίαι ἢ ἀνεξάρτητοι κεντρικαὶ ἢ περιφερειακαὶ Ἀρχαί, ὡς καὶ νὰ μεταβάλληται ἡ βαθμολογικὴ τάξις, ἡ σύνθεσις, ἡ ἔδρα, ἡ περιφέρεια καὶ ἡ ἀρμοδιότης αὐτῶν πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς προσαρμογῆς τῆς διαρθρώσεως τῶν Πολιτικῶν τοῦ Κράτους Ὑπηρεσιῶν πρὸς τὸν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ παρόντος νόμου καθορισθόμενον ἀριθμὸν καὶ βαθμὸν τῶν ὀργανικῶν θέσεων τοῦ προσωπικοῦ αὐτῶν.

Ἄρθρον 12.

Ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος καὶ μέχρι 30 Ἰουνίου 1954 ἀναστέλλεται ἡ ἰσχὺς τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 94 ἕως καὶ 114 τοῦ Νόμου 1811)51 «περὶ Κώδικος καταστάσεως τῶν δημοσίων υπαλλήλων», ἐξαιρέσει τοῦ πρὸς προαγωγὴν εἰς τὸν ἀνωτερόν βαθμὸν ἀπαιτουμένου χρόνου ὡς πρὸς τὸν ὅποιον ἐφαρμόζονται ἐξακολουθητικῶς αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 103, 105, 107 καὶ 124 τοῦ Κώδικος τῶν Δημοσίων Ὑπαλλήλων τῶν ὑπὸ τῶν ἀναστέλλομένων διατάξεων ρυθμιζομένων θεμάτων διεπομένων κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἀναστολῆς ταύτης ὑπὸ τῶν πρὸ τῆς θέσεως ἐν ἰσχύϊ τῶν ἀναστέλλομένων ἄρθρων κειμένων διατάξεων.

Ἄρθρον 13.

1. Ἡ διάταξις τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Ν. 1811)1951 δὲν ἔχει ἐφαρμογὴν ὡς πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν Β. Διαταγμάτων τῶν ἄρθρων 1 καὶ 8 καὶ τῶν ἀποφάσεων τοῦ ἄρθρου 7 παράγραφος 2 γνωμοδότησιν τοῦ Α.Σ.Δ. Ὑπηρεσιῶν.

2. Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Ν. Δ. ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 31 Ἰουλίου 1953.

ΠΑΥΛΟΣ

Β.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΠΑΠΑΓΟΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

Σ. ΜΑΡΚΕΖΙΝΗΣ, Π. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ, Δ. ΜΠΑΜΠΑΚΟΣ, Π. ΛΥΚΟΤΡΕΖΟΣ, Κ. ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΗΣ, Θ. ΚΑΨΑΛΗΣ, Α. ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΔΑΚΗΣ, Κ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ, Α. ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ, Κ. ΑΔΑΜΟΠΟΥΛΟΣ, Α. ΛΑΜΠΡΙΑΝΙΔΗΣ, Π. ΣΙΦΝΑΙΟΣ, Σ. ΓΕΩΡΓΙΟΥΛΗΣ, Σ. ΔΗΜΑΡΑΤΟΣ, Σ. ΓΥΛΙΣΤΡΑΣ, Α. ΕΥΤΑΣΙΑΣ, Α. ΚΑΡΑΘΟΔΩΡΟΣ.

Ἐδωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 1 Αὐγούστου 1953

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

Δ. ΜΠΑΜΠΑΚΟΣ